

blive fornødne eller i alt Fald meget sjældne i de tilkommende Straffeanstalter. Om det end ogsaa maa antages, at saadanne Straffe, som de, der ere nævnte i de hidtil gjældende Anordninger om de Straffe, der kunne anvendes i Tugthuse og Forbedringshuse, at de ikke aldeles kunne undværes i de nye Straffeanstalter, saa vilde det dog vist der være meget sjældent og bør derfor ikke træde frem i en Lov, saaledes at de der forkyndes uden nogen Anthyndning om, til hvilke Tilfælde de skulle indskrænkes. Naar det i Minoritetens Betænkning er sagt, at det ikke kunde være saa særdeles vigtigt for Dieblisset at tilveiebringe Gensformighed i Straffeanstalterne, siden netop Straffeanstalternes forskellige Natur, navnlig den forskellige Bessaffenhed, som den nye Straffeanstalt i Horsens maa faae i Forhold til de Straffeanstalter, der hidtil have fundet Sted, netop vil gjøre, at en eensartet Disciplinair-Myndighed neppe vil være passende, saa er dertil sagt, at det vel heller ikke vilde hjælpe stort at have eenslydende Regler, naar de dog vare af en saa udestemt Natur, at de kunde anvendes paa mange forskellige Maader, Noget, som vist Enhver vil finde er Tilfældet med de Regler, der ere hjemlede i det forelagte Udkast. Herved har den ærede Ordfører bemærket, at dette er Noget, som følger af disse Forholds Natur; jeg indrømmer dette og Minoriteten har ikke gjort det til Gjenstand for nogen Dadel, at der findes Bestemmelser af denne Bessaffenhed. Kun forsaavidt man har viller søge et Motiv til at lade Loven udgaae deri, at man vilde tilveiebringe Gensformighed, saa fortjener dette Ord den Bemærkning, at denne Gensformighed i Virkningen dog ikke bliver tilveiebragt. Det er bemærket, hvorledes en Række af lempeligere og i moralsk Henseende langt mere anbefalelige Straffemaader, som bør finde Sted i Straffeanstalterne, ikke ere blevne nævnte i Udkastet. Den ærede Majoritet har jo vistnok for en stor Deel afhjulpet dette, men jeg troer dog ikke, at det er afhjulpet i nogen omfattende Grad, og i det

Hele kan Minoriteten ikke antage, at den tilsigtede Reform, vil være af den Betydning, at den kan føre til noget virkelig gavnligt Resultat. Naar den ærede Majoritet antager, at man dog naar de nye Forbedringshuse blive færdige, behøver en ny Lov og at denne maa være grundet i noie Kjendskab til hele den Behandling, som finder Sted i disse Straffeanstalter, saa forekommer det mig ogsaa, at heri ligger en meget vægtig Grund til at man ikke nu skal give en saadan Lov. Naar det er bemærket, at den særlige Ret, som findes i Tugthuset i Kjøbenhavn, dog maatte ønskes ophævet, saa skal jeg bemærke, at jeg heller ikke finder, at der er Noget imod, at den ophævedes. Men dersom det ikke skulde skee uden i Forbindelse med de andre Lovbestemmelser, som her skulle gives, saa troer jeg ikke, at der er nogen tilstrækkelig Grund dertil. Det er ogsaa bemærket, hvorledes den hele Indretning, som stete ved Placaten af 31te August 1813 med Hensyn til Retspleien i Straffeanstalterne i Kjøbenhavn, har sin Nytte. Foruden det, som den ærede Ordfører har bemærket, at Retten, som holdes i Straffeanstalterne saaledes, som naar der er en Mængde Forbrydere indviklede i en Sag, er ønskeligt, ogsaa, naar der ikke er en saadan særlig Ret, dog altid vil komme an paa, hvorvidt vedkommende Dommer var villig til at indfinde sig der, saa er der den Omstændighed, som er udtalt i Minoritetens Betænkning, at der er en fast juridisk Embedsmand under Navn af Actuarius, som optager Forhørerne i de vigtigere Sager, ikke blot i dem, der komme for Retten, men ogsaa i dem, som afgjøres ved den disciplinaire Myndighed, og det har dog vistnok sin Nytte, at en Embedsmand, som deels har alle de Egenskaber, der udfordres for at beklæde et Dommerembede, deels ogsaa staaer i intet eller dog idetmindste i et meget løst Afhængighedsforhold til Directionen eller Directeuren, at han optager Forhør, end at det optages af Inspecteuren, som ofte er den Fornærmede og ikke sjældent den, der træder frem som Klager.